

— Забължихъ и питахъ какъ се отваря.

— Така што вий казвате, че револвера нѣмаше ударникъ?

— Нѣмаше. Нѣмаше и дръжка отъ долу.

Заш. Плакуновъ: Да каже свидѣтеля прѣзъ кое време е ходилъ у Маркова.

Свид. Н. Поповъ: Дата не помня, но мисия, че прѣзъ мѣсецъ Юлия 1890 год.

Прѣдстъд.: Обвиняемитѣ иматъ ли нѣщо да възразятъ?

Подсѫд. Ал. Карагюлевъ: Когато той е дохождалъ, биля ли съмъ азъ у дома?

Свид. Н. Поповъ: Не.

— Забължилъ ли е револвера да е ималъ нѣкакви шарки?

— Не съмъ забължилъ. Видѣхъ само, че бѣше съ садефяна дръжка.

(Влиза свидѣтеля Н. Стоименовъ).

Прѣдстъд.: Свидѣтель Н. Стоименовъ! Вий сте повикани въ качество на свидѣтель по дѣлото за да кажете това, което сте чули и видѣли, като помните, че сте дали клѣтва, че ще кажете истинната, безъ да притуряте или укривате нѣщо, въ противенъ случай ще отговаряте, както прѣдъ закона, така и прѣдъ Бога,

Раскажете каквото знаете по дѣлото.

Свид. Н. Стоименовъ: По това дѣло, г-да сѫдии, азъ зная работитѣ, които ми сѫ казани отъ Здравкова. Въ 1890 год. около края на Юния или въ началото на Юлия между нашия разговоръ съ Здравкова, той ми каза, че ималъ да ми каже една новина, но азъ не обрнахъ внимание, той замина на една страна, а азъ на друга. На 13 или 14 Августъ вечеръта Здравковъ ми каза, ще дойдешъ ли утръ въ 5 часа сутринята въ нашата градина, гдѣто има долапъ за вадение на вода, за поене на градински продукти, ще ти кажа нѣщо. Азъ послушахъ молбата му и отидохъ сутринята на градината. Съднахме двама и той ми откри всичкитѣ си стари заговори прѣди 9 Августъ и послѣ 9 Августъ. Послѣ какъ сѫ били отпущани пари за въстания, какъ сѫ били харчени, какъ злоупотрѣблявали другаритѣ му, откри ми, че билъ поканенъ чрѣзъ Д. П. Стайковъ отъ нѣкой си Джуджевъ за да вземе участие въ посѣгателството върху живота на Негово Царско Височество. Но слѣдъ $1/2$ мѣсецъ той се колебаялъ, да ли тия хора не искатъ да го подвѣдатъ въ нѣкоя подигравка, та да пропадне,